

Nr 358.

Av herr **Pettersson, Anton, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till förordning om veteavgift.

I proposition nr 257 har Kungl. Maj:t bl. a. framlagt förslag till förordning om veteavgift, att utgå med det belopp, högst 2 öre för varje kilogram av varans nettovikt, som Kungl. Maj:t bestämmer.

Från veteavgiften, som skall upptagas vid förmalningen, undantages enligt förslaget sådant vete, varav mot tull eller lön tillverkas mjöl eller gryn för tillgodoseende av odlarens husbehov. Årsförbrukningen för person av mjöl och gryn skall sammanlagt anses uppgå till en myckenhet högst motsvarande 50 kilogram vete. Såsom mjöl eller gryn till husbehov skall enligt propositionen ej anses annan vara än sådan, som förbrukas i odlarens eget hushåll eller av personer, som han eljest har i sin kost eller som av honom åtnjuta gratial eller födoråd, eller vilka äro i odlarens tjänst anställda i och för hans jordbruk och i vilkas avlöningsförmåner ingå tilldelning av motsvarande myckenhet vete, vete-mjöl eller vetegryn.

Den i propositionen föreslagna avgiftsfria kvantiteten för användning till husbehov är uppenbarligen för låg. Jordbruksutredningen beräknade i sitt den 18 januari 1930 avgivna betänkande angående åtgärder för vete- och rågmärknadens stödjande totalförbrukningen av vete per invånare till över 106 kilogram per år för tiden 1927—1929 och framhöll samtidigt den utpräglade utvecklingstendens mot ökad vete- och minskad rågförbrukning, som utmärkt efterkrigsårens konsumtionsförhållanden. Spannmålsnämndens i propositionen återgivna uppskattning av brödsädsförbrukningen under konsumtionsåret 1933/1934 stämmer tämligen väl med jordbruksutredningens beräkning.

Ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag om veteavgift i oförändrat skick skulle alltså medföra, att jordbrukarna i stor utsträckning nödgades erlagga dylik avgift för vete, som de själva odlat och som de själva förbruka i eget hushåll, vilket säkerligen och med rätta skulle komma att allmänt uppfattas som en både onödig och orättvis pålaga.

Skall veteavgift utgå enligt de grunder, som av Kungl. Maj:t föreslagits, bör den avgiftsfria kvantiteten för husbehovsanvändning åtminstone höjas till 100 kilogram för person.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen — i händelse av bifall till Kungl. Maj:ts i proposition nr 257 framlagda förslag till förordning om veteavgift — måtte besluta, att 2 § av ifrågavarande förordning skall hava följande lydelse:

§ 2.

Veteavgift utgår ej för sådant vete, varav mot tull eller lön tillverkas mjöl eller gryn för tillgodoseende av odlarens husbehov. Vid beräkning av den vetemängd, för vilken frihet från avgift sålunda må åtnjutas, skall årsförbrukningen för person av mjöl och gryn sammanlagt anses uppgå till en myckenhet högst motsvarande 100 kilogram vete.

Avyttras — — — — — erläggas.

Stockholm den 5 april 1934.

Anton Pettersson.

Allan Holstenson.

Ernst Svenson.

Alexander Nilsson.

K. I. Sköldén.
